

berved blev indført, var den, at enhver Hund, der fandtes paa Gaden i en By, skulde være forsynet med Polititegn, og den Pligt, der paalagdes Hundeeieren, var, at han skulde kjøbe et saadant Tegn hos Politiet. Følgen af denne Foranstaltning var, at det blev af Cancelliet anerkjendt, at Hunde, der angaves ikke at komme paa Gaden, skulde ikke have Tegn. Først naar Hunden kom paa Gaden, blev den optagen og Vedkommende behandlet i Overensstemmelse med Lovgivningen, det vil sige, Cieren blev mulceret m. v. Hunde fra Landet kunde naturligviis heller ikke gaae omkring i Byen uden Polititegn, og de kunde derfor ogsaa optages og behandles som de i Byen hjemmeværende Hunde. Nu tillod jeg mig under denne Sags første Behandling her i Thinget at stille det Spørgsmaal til den høitværende Justitsminister, om den Bestemmelse efter Lovforslaget vedbliver at staae ved Magt, at Hunde, som angives ikke at komme paa Gaden, ikke skulle have Tegn. Dette Spørgsmaal blev ikke besvaret, og det forekommer mig derfor, at det bør komme frem igjen, thi vil man nu paalægge Politiet at oprøve en Hundeskat, maa det være klart, for hvilke Hunde den skal betales. Det vil være indlysende, at af den Oplysning, man modtager om Lovens rette Forstaaelse, vil det være afhængigt, hvorvidt man kan gaae ind paa at forandre den nuværende Oppebørselsmaade. Nu skal Enhver, der vil have sin Hund paa Gaden, løse Hundetegn; men skal man fremtidigt hente Skatten hos Beboerne, kunne de efter det hidtil Gjældende være fuldt berettigede til at sige, at de ikke ville betale, da de ikke ville lade deres Hunde gaae paa Gaden. Jeg skal derfor gjengjælde min Genstilling til den ærede Minister om at gjøre dette Punkt klart, for at de, der skulle udøve Loven, kunne vide, hvorledes den skal forstaaes.

Roch: Med Hensyn til det Endringsforslag, jeg har tilladt mig at stille i Forening med min ærede Sidemand tilvenstre (G. Nimestad), kan jeg i Et og Alt henholde mig til de Ytringer, hvormed han motiverede det. Det forekommer ogsaa mig klart, at hele den Maade, hvorpaa Hundeskatten har været op-

krævet, er noget Anomalt og Noget, der ikke har sit Tilsvarende i hele vor øvrige Lovgivning. Jeg skal ikke nægte, at den eneste Tvivl, der i saa Henseende har reist sig hos mig, da der var Tale om at stille Forslaget, var, at den gamle Bestemmelse vedbliver at være gjældende for Kjøbenhavn, men naar jeg ikke desto mindre gik ind paa at være med til at stille Forslaget, var det, fordi jeg erkjender, at det her i Kjøbenhavn paa Grund af de langt mere indviklede Forhold kan være nødvendigt at kunne udøve en saadan Tvang mod de paagjældende Hundeeiere, der er etableret ved den gjældende Lovs Bestemmelser, medens det, hvad Kjøbstæderne angaaer, i Almindelighed maa siges, at man uden Vanskelighed kan komme i Besiddelse af Hundeskatten paa sædvanlig Maade. — Med Hensyn til Endringsforslaget til § 2 under Nr. 2 a skal jeg tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at en saadan Tilføining er overflødig; thi jeg antager, at det er en Selvfølge, at Justitsministeren, i hvis Haand det bliver lagt at tage Bestemmelse om, hvorvidt denne Lov skal udvides til tættebyggede Landdistricter ved Byerne, ikke vil tage en saadan Bestemmelse uden at høre saavel den ene som den anden Part. Jeg antager dette for i den Grad givet, at jeg ikke vil ansee det for nødvendigt, at en saadan Bestemmelse optages i Loven, men paa den anden Side kan det ikke være til Skade, at den staaer der, og jeg skal derfor stemme for det principale Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds (Bønløkke) og flere Medlemmer. Hvad derimod angaaer det subsidiaire Forslag, som er stillet af de samme Medlemmer, maa jeg i Genhold til, hvad jeg tillod mig at ytre ved Sagens første Behandling, meget indstændig anmode det høie Thing om ikke at forandre den Bestemmelse, som Landsthinget har stemt ind i Loven. Jeg tillader mig da at gjøre opmærksom paa, at der her i ethvert Tilfælde er Spørgsmaal om at paalægge Kjøbstæderne en ny Skat, og det en Skat, som ganske vist for Enkelte, navnlig for fattige, der sætte Pris paa deres Hunde, vil falde temmelig søelig. Jeg er imidlertid overbevist om, at det Diemed, hvori Skatten